

P6_TA-PROV(2005)0235

Migracja legalna i nielegalna oraz integracja osób migrujących

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie powiązań między migracją legalną a nielegalną oraz integracji osób migrujących (2004/2137(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Badanie powiązań między migracją legalną a nielegalną” (COM(2004)0412),
- uwzględniając komunikat Komisji skierowany do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, zatytułowany „Pierwsze sprawozdanie roczne w sprawie migracji i integracji” (COM(2004)0508),
- uwzględniając „Zieloną Księgę w sprawie wspólnotowego podejścia UE do zarządzania migracją ekonomiczną”, opublikowaną przez Komisję (COM(2004)0811),
- uwzględniając opinie Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 15 grudnia 2004 r. oraz Komitetu Regionów z dnia 24 stycznia 2005 r. w sprawie komunikatu Komisji zatytułowanego „Badanie powiązań między migracją legalną a nielegalną”,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2004 r. w sprawie komunikatu Komisji dotyczącego imigracji, integracji i zatrudnienia¹,
- uwzględniając Traktat Amsterdamski, nadający Wspólnocie uprawnienia oraz powierzający jej odpowiedzialność w dziedzinie imigracji i azylu, a także uwzględniając art. 63 Traktatu WE,
- uwzględniając wnioski z posiedzeń Rady Europejskiej w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r., w Laeken w dniach 14-15 grudnia 2001 r., w Sewilli w dniach 21-22 czerwca 2002 r. oraz w Salonikach w dniach 19-20 czerwca 2003 r.,
- uwzględniając własne zalecenie z dnia 14 października 2004 r. dla Rady i dla Rady Europejskiej w sprawie przyszłości strefy wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, jak również warunków niezbędnych dla wzmocnienia jej legalnego i skutecznego funkcjonowania²,
- uwzględniając wnioski z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli w dniach 4-5 listopada 2004 r. oraz zawarty w nich Program Haski,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Rozwoju, jak również Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia (A6-0136/2005),

¹ Dz. U. C 92 z 16.4.2004, str. 390.

² Teksty przyjęte, P6_TA(2004)0022.

- A. mając na uwadze, że okres przewidziany przez Radę Europejską w Tampere na realizację strefy wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości upłynął,
- B. mając na uwadze brak autentycznie zorganizowanej i skoordynowanej europejskiej polityki w zakresie migracji i wynikającą z tego tolerowaną migrację oraz potrzebę, aby Unia i jej Państwa Członkowskie zmierzały ku formie imigracji regulowanej we współpracy z zainteresowanymi państwami trzecimi,
- C. mając na uwadze, że przyjęcie Programu Haskiego, który ma zostać wkrótce wdrożony poprzez plan działania ustalony przez Komisję, pozwoli na kontynuowanie wyników osiągniętych w ramach programu z Tampere i na podjęcie nowych wyzwań w dziedzinie realizacji strefy wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości,
- D. mając na uwadze, że w tym zakresie współpraca Unii i jej Państw Członkowskich z krajami trzecimi zarówno pochodzenia, jak i tranzytu jest pierwszorzędnej wagi,
- E. mając na uwadze potrzebę uniknięcia dwuznaczności w relacji pomiędzy współpracą w zakresie rozwoju i imigracją,
- F. mając na uwadze, że rozpatrywane w kontekście rozszerzenia istnienie bezpieczniejszego społeczeństwa europejskiego zakłada - przy poszanowaniu postanowień wpisanych do Karty Praw Podstawowych oraz do Traktatów - wzmocnienie kontroli na granicach zewnętrznych wraz z wprowadzeniem zasady wzajemnej solidarności,
- G. mając na uwadze, że Unia, jako przestrzeń bez granic wewnętrznych, musi wypracować wspólne, spójne i skuteczne podejście do kwestii zarządzania granicami zewnętrznymi, a także rozwijać wspólną politykę w zakresie wiz, azylu i imigracji,
- H. mając na uwadze, że walka z nielegalną imigracją i handlem ludźmi, stwarzanie środków prawnych dla imigracji i integracja muszą pozostawać priorytetami rozszerzonej UE i że eksploatacja imigrantów poprzez nielegalne zatrudnianie i nieludzkie traktowanie muszą być surowo karane,
- I. mając na uwadze, że imigracja z powodów ekonomicznych jest dla UE nowym wyzwaniem, w sprawie którego wszczęto ponownie debatę za pośrednictwem wspomnianej wyżej Zielonej Księgi, po której zostanie ustalony przed końcem 2005 roku plan działania, który, miejmy nadzieję, oparty będzie na wspólnych zasadach otwartych na imigrację z powodów ekonomicznych,
- J. zauważa, że Europa potrzebuje legalnej i kontrolowanej migracji z przyczyn ekonomicznych gdyż, jak wykazały liczne analizy,¹ spadek liczby osób czynnych zawodowo doprowadzi do zmniejszenia liczby pracowników o około 20 milionów między 2005 a 2030 r.,
- K. podkreśla, że jednym z głęboko zakorzenionych powodów migracji z przyczyn ekonomicznych jest uzasadnione dążenie imigrantów do zaspokojenia swoich podstawowych potrzeb życiowych oraz ucieczka od ubóstwa i zwraca się o uwzględnienie w polityce migracyjnej wspólnotowej polityki rozwoju, której głównym celem jest walka z ubóstwem, aby wesprzeć rozwój krajów trzecich w zakresie dostępu do oświaty i opieki

¹ World Economic and Social Survey z 2004 r.

zdrowotnej oraz osiągnąć pozostałe Milenijne Cele Rozwoju,

- L. mając na uwadze, że sukces polityki w zakresie imigracji legalnej wymaga wdrożenia strategii, które mają na celu osiągnięcie pełnej integracji, opartych na cudzych doświadczeniach i biorących pod uwagę doświadczenie i wkład z tzw. trzecim sektorem (non-profit), oraz opierających się na poszanowaniu praw i dzieleniu obowiązków zarówno przez imigrantów z krajów trzecich przebywających legalnie, jak i obywateli społeczeństwa przyjmującego oraz na stałym dialogu opartym na zaufaniu i wzajemnym szacunku, zdolności instytucji do organizowania kampanii informacyjnych mających na celu stworzenie społeczeństwa międzykulturowego i ciągłego działania zmierzającego do zwalczania wszelkich form dyskryminacji rasowej, kulturowej i ekonomicznej,
- M. mając na uwadze, że zmiana w polityce migracyjnej jednego Państwa Członkowskiego wpływa na strumienie migracji i rozwój polityki w innych Państwach Członkowskich,
- N. mając na uwadze, że działania zwalczające handel ludźmi oraz seksualne wykorzystywanie kobiet i dzieci muszą stanowić kluczową część polityki w zakresie polityki imigracyjnej,
- O. mając na uwadze, że Traktat ustanawiający Konstytucję dla Europy stanowi w art. III-268, iż rozwojem polityki w zakresie imigracji i udzielania azylu powinna kierować zasada solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności,
- P. mając na uwadze, że zasoby finansowe, którymi dysponuje Wspólnota są ograniczone i muszą być sprawiedliwie rozdzielone pomiędzy różne aspekty europejskiej polityki imigracyjnej,
 - 1. wierzy, że unijna polityka imigracyjna musi bazować na globalnym, niesektorowym podejściu, opartym nie tylko na potrzebach występujących na rynkach pracy Państw Członkowskich, lecz przede wszystkim na polityce pozytywnego przyjęcia i integracji oraz na stworzeniu statusu bezpieczeństwa i obywatelskości, a także społecznych i politycznych praw osób migrujących w granicach Unii;
 - 2. ubolewa nad tym, że pomimo upływu pięciu lat od posiedzenia Rady Europejskiej w Tampere i licznych debat w Parlamencie, Rada nie zdefiniowała wspólnej polityki imigracyjnej, zadowolając się utrzymaniem jednomyślności i procedury konsultacji w odniesieniu do wszystkich spraw dotyczących legalnej imigracji;
 - 3. nalega na konieczność całościowego, spójnego i opierającego się na ścisłym współdziałaniu poszczególnych zaangażowanych polityk podejścia do kwestii imigracji oraz wyraża ubolewanie z powodu często zbyt sektorowego podejścia do tej kwestii przez Europę; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę Komisji i obecnej prezydencji Rady prowadzącą do opracowania systemu wzajemnego informowania się i wczesnego ostrzeżenia, przy pełnym zaangażowaniu Parlamentu Europejskiego;
 - 4. podkreśla, że skuteczny rozwój wspólnych polityk azylu i imigracji, przy poszanowaniu praw podstawowych, stanowi kluczowy priorytet integracji europejskiej, zgodnie ze stwierdzeniem zawartym w Traktacie ustanawiającym Konstytucję dla Europy;
 - 5. zachęca Komisję do rozpoczęcia, we współpracy z Parlamentem Europejskim, kampanii refleksji w celu lepszej koordynacji ogółu instytucji i podmiotów biorących udział w zarządzaniu napływem migracyjnym oraz do czuwania nad właściwym wykorzystaniem i

szerokim rozpowszechnianiem przeznaczonych na to programów finansujących;

6. wyraża ubolewanie, że do chwili obecnej działania podejmowane przez Radę i Państwa Członkowskie w celu kontrolowania strumieni migracji miały formę raczej środków represyjnych niż pozytywnych środków proaktywnych; przypomina, że strategie zmierzające do zmniejszenia ubóstwa, poprawy warunków życia i pracy, tworzenia nowych miejsc pracy i rozwoju szkolenia w krajach pochodzenia imigrantów przyczyniają się w dalszej perspektywie do unormowania strumieni migracyjnych;
7. zachęca Komisję, Państwa Członkowskie i kraje pochodzenia cudzoziemców do przeprowadzenia kampanii uwrażliwiających i zwiększających wiedzę na temat polityki imigracyjnej, integracji oraz zwalczania rasizmu i ksenofobii biorąc pod uwagę to, że brak informacji na temat legalnych możliwości migracji wykorzystywany jest przez mafie, które trudnią się handlem ludźmi; wyraża pogląd, że współpraca z krajami pochodzenia w zakresie informacji i zapobiegania wykorzystywaniu istot ludzkich ma kluczowe znaczenie poprzez nadanie priorytetowego znaczenia integracji, włączaniu w życie społeczne i wymianie w dziedzinie kultury;
8. uważa za sprawę zasadniczą wzięcie pod uwagę jak najlepszego rozwijania potencjału imigracji w ramach europejskiej polityki wspólnego rozwoju, zakładającej udział społeczeństw przyjmujących i sieci diaspory;
9. podkreśla, że w celu optymalizacji potencjału imigracji Unia musi zaproponować konkretne rozwiązania problemu drenażu mózgow i zachęca Państwa Członkowskie do ułatwienia imigrantom wysyłania funduszy do krajów ich pochodzenia;
10. przypomina o wspólnej odpowiedzialności wszystkich Państw Członkowskich w zakresie zarządzania strumieniem migracji pomiędzy północą i południem, z jednej strony – zwłaszcza na południowych krańcach – poprzez zwalczanie nielegalnej imigracji i handlu ludźmi, a z drugiej strony – zwłaszcza na krańcach północnych – poprzez tworzenie warunków gospodarczych dla społecznego rozwoju krajów trzecich i właściwego przyjęcia przy poszanowaniu godności ludzkiej;
11. zachęca do włączania kwestii migracji do polityki zagranicznej UE; wzywa Państwa Członkowskie do zajęcia się głównymi przyczynami imigracji przez nawiązywanie partnerskich, opartych na szczerym dialogu stosunków z krajami rozwijającymi się; podkreśla jednak, że uciekanie się do pomocy dla rozwoju i partnerstw gospodarczych UE nie wystarcza do zwalczania głównych przyczyn imigracji;
12. zaleca Radzie podjęcie odpowiednich inicjatyw na rzecz nadania wszystkim odpowiedzialnym za imigrację w każdym Państwie Członkowskim takiej samej rangi i usytuowania w takim samym departamencie ministerialnym;
13. podkreśla własną rolę polityczną, między innymi, przy wskazywaniu Komisji tych działań związanych z migracją, które powinny podlegać wspólnym przepisom, jako kluczowych etapów tworzenia skutecznej wspólnej polityki migracyjnej;
14. przypomina znaczenie, jakie ma dla UE włączanie klauzul dotyczących wspólnego zarządzania strumieniami migracji i obowiązku ponownego przyjęcia w przypadku nielegalnej imigracji do wszystkich podpisywanych przez nią umów o stowarzyszeniu i współpracy;

15. wierzy jednak, że współpraca w zakresie rozwoju, choć stanowi kluczowy instrument eliminowania głębokich przyczyn ruchów migracyjnych, musi nadal uzupełniać, a nie zastępować politykę UE w zakresie integracji i legalnej imigracji;
16. zachęca zainteresowane Państwa Członkowskie do wzmacniania zasobów ludzkich i środków finansowych władz konsularnych w krajach pochodzenia nienależących do UE w celu informowania osób zainteresowanych emigracją o możliwościach legalnego wyjazdu do państw UE w poszukiwaniu pracy, w celach kształcenia lub naukowych; zachęca Komisję do popierania koordynacji między strukturami dyplomatycznymi i konsularnymi Państw Członkowskich, działającymi w tym samym kraju, mającej na celu zwłaszcza kierowanie imigrantów do krajów, w których istnieje zapotrzebowanie na ich kwalifikacje zawodowe oraz w miarę możliwości koncentrowanie imigracji w krajach mających odpowiednie możliwości przyjmowania imigrantów; proponuje wykorzystanie m.in. programów ARGO i AENEAS;
17. uważa, że walka z nielegalną imigracją i kontrola granic powinny stanowić tylko jeden z aspektów polityki UE w stosunku do krajów trzecich oraz że należy wdrożyć aktywną politykę rozwoju krajów pochodzenia, aby ograniczyć do minimum negatywne skutki imigracji; uważa, że UE nie może oceniać swojej polityki imigracyjnej wyłącznie z punktu widzenia własnych korzyści ekonomicznych, lecz musi również brać pod uwagę przyczyny, zmuszające ludzi do emigracji;
18. uważa, że wprowadzanie zintegrowanego systemu zarządzania granicami zewnętrznymi powinno opierać się na zaawansowanej harmonizacji w dziedzinie przepisów wizowych, aktywnym zaangażowaniu Europejskiej Agencji Granic i utworzeniu wspólnotowego funduszu dotyczącego granic, a także ściślejszej współpracy na szczeblu konsularnym, prowadzącej do tworzenia łączonych stanowisk konsularnych;
19. uważa za kluczowe umocnienie solidarności, zwłaszcza z nowymi Państwami Członkowskimi, w odniesieniu do zarządzania granicami zewnętrznymi i walki z nielegalną imigracją;
20. podkreśla, że wszelkie środki mające na celu walkę z nielegalną imigracją i ustanowienie kontroli na zewnętrznych granicach, nawet jeśli stosowane są we współpracy z państwami trzecimi, muszą być zgodne z gwarancjami i prawami podstawowymi jednostki ustanowionymi w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej i Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka, zwłaszcza z prawem azylu i zasadą „non-refoulement”;
21. potwierdza, że legalna imigracja nie wyeliminuje całkowicie nielegalnej imigracji, i że powody przyjazdu do Unii są złożone; wyraża głębokie przekonanie, że w konsekwencji należy zwrócić szczególną uwagę na walkę z handlem ludźmi i imigrantów będących ofiarami takiego handlu, zwłaszcza na osoby szczególnie zagrożone, w tym kobiety i nieletnich, uznając walkę z handlującymi nimi osobami za priorytet UE; przyjmuje z zadowoleniem fakt, że Komisja ma sporządzić plan działania w tej dziedzinie, który weźmie pod uwagę potrzebę współpracy z krajami pochodzenia i krajami tranzytu;
22. uznaje, że wiele kobiet, które padają ofiarą handlu ludźmi, przebywa na terytorium Unii Europejskiej nielegalnie, a większość z nich nie ma dostępu do ochrony prawnej ani socjalnej; wzywa Państwa Członkowskie do uwzględnienia ich sytuacji i rozważenia możliwości uznania pobytu stałego, zgodnie z obowiązującym w nich ustawodawstwem, za odpowiedni środek zwalczania handlu ludźmi;

23. przypomina, że odpowiednie uświadomienie przewoźnikom i władzom krajów pochodzenia imigracji ich odpowiedzialności, wzmocnienie ram prawnych, w których będą mogły być stosowane środki karne do walki z sieciami pośredników w nielegalnym przekraczaniu granic, walka z nielegalnym zatrudnianiem i handlem ludźmi oraz identyfikacja administracyjnej korupcji są nieodłączną częścią walki z nielegalną imigracją, opierającej się na współpracy policji i sądów na wysokim szczeblu; wzywa zatem Unię i Państwa Członkowskie do podjęcia stanowczych kroków w celu zwalczania nielegalnej pracy imigrantów poprzez wprowadzenie licznych surowych sankcji przeciwko zaangażowanym w te działania przedsiębiorstwom, zwiększając liczbę personelu w służbach nadzoru i wzmacniając ochronę ofiar;
24. zastrzega jednak, że środki te muszą być stosowane z pełnym poszanowaniem praw podstawowych, włączając prawo azylu;
25. jest zdania, że Państwa Członkowskie czynią wysiłki mające na celu wykrycie nielegalnego zatrudnienia, zwłaszcza w dziedzinie prac domowych i opieki nad dziećmi, do wykonywania których zatrudnionych jest wiele imigrantek; uważa, że należy stworzyć nową formułę, która pozwoli zatrudniającym je rodzinom na znalezienie legalnego rozwiązania umożliwiającego objęcie tych pracowników ubezpieczeniem społecznym;
26. zachęca Radę i Komisję do refleksji, w odniesieniu do readmisji imigrantów będących w sytuacji niezgodnej z prawem, w kwestii wprowadzania w życie porozumień już zawartych i kierunków dla przyszłych porozumień; przypomina odpowiedzialność krajów pochodzenia i tranzytu w zakresie readmisji oraz udziela poparcia polityce UE w dziedzinie odsyłania imigrantów, szanującej godność i integralność fizyczną osób, zgodnie z Europejską Konwencją Praw Człowieka i Konwencją Genewską;
27. ponownie stanowczo odrzuca koncepcję stworzenia poza granicami UE, w regionach pochodzenia imigracji, obozów w których imigranci bez papierów lub ubiegający się o azyl byłiby przyjmowani lub przetrzymywani;
28. podkreśla, że zarządzanie tymczasowymi ośrodkami przyjęć istniejącymi wewnątrz i na zewnątrz Unii Europejskiej również musi być zgodne z Konwencją Genewską;
29. podziela zdanie Komisji, że masowa regularyzacja sytuacji nielegalnych imigrantów nie stanowi rozwiązania problemu nielegalnej imigracji w sytuacji braku wspólnego systemu imigracji i azylu i że powinno być stosowane wyjątkowo i jednostkowo, ponieważ takie działania nie rozwiązują prawdziwych problemów leżących u jej podstaw; zachęca Komisję do przeanalizowania dobrych praktyk Państw Członkowskich w tej dziedzinie, które powinny zostać rozwinięte w ramach systemu wymiany informacji i wczesnego ostrzegania;
30. wierzy, że każda próba masowej regularyzacji kwestii nielegalnych imigrantów musi brać pod uwagę kryteria ekonomiczne, demograficzne i kulturowe oraz wzywa do przeanalizowania skutków regularyzacji, które przeprowadzono w Państwach Członkowskich;
31. wierzy, że legalna migracja odgrywa ważną rolę we wspieraniu opartej na wiedzy gospodarki w Europie oraz w postępie gospodarczym;
32. uważa, że ogólna strategia europejska dotycząca migracji z powodów ekonomicznych

powinna uznać za priorytet zorganizowane formy migracji, a w szczególności powinna umocnić porozumienia dwustronne z krajami pochodzenia w sprawie zarządzania ruchami migracyjnymi; podkreśla, że operacje regularyzacyjne są istotne dla zwalczania pracy w szarej strefie, włączania nielegalnych imigrantów do społeczeństwa i zapobiegania ich wykorzystywaniu;

33. uważa za niezbędne organizowanie w Państwach Członkowskich, zależnie od ich możliwości przyjąć, legalnych kanałów imigracji z powodów demograficznych, ekonomicznych, a także z uwagi na możliwy wkład w zmniejszenie imigracji nielegalnej;
34. z zadowoleniem przyjmuje działania, jakie Komisja zobowiązała się podjąć w związku ze szczególnymi skutkami, jakie nielegalna imigracja wywiera na regiony ultraperyferyjne¹, które ze względu na swoje położenie geograficzne, niewielką powierzchnię i oddalenie, są szczególnie podatne na napływ nielegalnej imigracji;
35. zachęca Państwa Członkowskie do udziału w dyskusji zainicjowanej przez Komisję w jej Zielonej Księdze na temat możliwego do osiągnięcia stopnia koordynacji i wartości dodanej przyjęcia przepisów UE, ze szczególnym uwzględnieniem faktu, że każde Państwo Członkowskie ma prawo do określania ilu imigrantów jest ono w stanie przyjąć;
36. jest zaniepokojona stworzeniem w krajach śródziemnomorskich, na żądanie niektórych Państw Członkowskich, „ośrodków wstępnych przyjąć” dla imigrantów zmierzających do Unii, które nie zapewniają zainteresowanym osobom minimalnych gwarancji z zakresu praw podstawowych; przypomina, że do zarządzania ruchami migracyjnymi nie należy podchodzić wyłącznie w kategoriach bezpieczeństwa, lecz również na bazie zarządzania trwałym rozwojem społecznym;
37. jest świadoma, że Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za podjęcie decyzji odnośnie do liczby obywateli krajów trzecich na swoim terytorium, lecz popiera koncepcję sporządzenia ogólnych szacunków, biorących również pod uwagę osoby, które uzyskały zezwolenie na pobyt ze względów innych niż aktywność ekonomiczna, na przykład uchodźców, ludzi korzystających z planu ochrony subsydiarnej i osoby korzystające z umów dotyczących łączenia rodzin, włączając w to nieletnich w wieku pozwalającym na podjęcie pracy, którym należy zagwarantować dostęp do rynku pracy;
38. żałuje, że projekt dyrektywy w sprawie imigracji w celach poszukiwania zatrudnienia nie odniósł sukcesu i popiera zaproponowaną przez Komisję w Zielonej Księdze opcję mającą na celu stworzenie zbioru niezbędnych norm minimalnych w zakresie przyjmowania obywateli państw trzecich zamierzających podjąć zatrudnienie lub wykonywać pracę na własny rachunek;
39. opowiada się za zwiększeniem elastyczności i skuteczności procedur przyjmowania, na przykład poprzez system zezwoleń na pracę; popiera stosowanie projektów opartych na modelu EURES, w celu ułatwienia wymiany pomiędzy Państwami Członkowskimi informacji w sprawie możliwości zatrudnienia obywateli państw trzecich zamieszkałych na terytorium Unii;
40. wzywa Komisję do opracowania krótko- i średnioterminowych prognoz dotyczących dodatkowych wymagań stawianych pracownikom przez poszczególne Państwa

¹ COM(2004)0343, ust. 2.3.1 i COM(2004)0628.

Członkowskie; zachęca Państwa Członkowskie do dostarczenia Komisji prognoz statystycznych, aby umożliwić jej opracowanie trafnych prognoz dotyczących zapotrzebowania na siłę roboczą w Unii;

41. wzywa Komisję i Państwa Członkowskie do podtrzymania trwającego dialogu z organizacjami pozarządowymi zajmującymi się imigracją w celu zasięgnięcia ich opinii w sprawach związanych z imigracją i wspierania ich działań obejmujących udzielanie pomocy imigrantom i prowadzenie badań;
42. uważa za pilne ustanowienie polityki imigracyjnej lepiej przystosowanej do rynków pracy w celu ochrony rynku pracy przed deregulującymi skutkami taniej, nielegalnej siły roboczej i dla uniknięcia zaburzenia równowagi pomiędzy populacją pracującą i niepracującą oraz zachęca Państwa Członkowskie do włączenia władz regionalnych i lokalnych oraz regionalnych biur zatrudnienia i partnerów społecznych, a także organizacji zawodowych, obywatelskich stowarzyszeń wolontariatu i społeczności krajów przyjmujących do procesu podejmowania decyzji w kwestii możliwej do przyjęcia liczby zagranicznych pracowników;
43. zachęca Państwa Członkowskie do stworzenia specyficznych połączonych zezwoleń na pracę i na pobyt, ułatwiających rekrutację pracowników sezonowych i pracowników wykonujących zadania ograniczone w czasie;
44. podkreśla szczególnie konieczność zdwojenia wysiłków UE w walce z ubóstwem w krajach pochodzenia strumienia migracyjnego, w ramach Milenijnych Celów Rozwoju, między innymi poprzez wspieranie tworzenia trwałego systemu oświaty dostępnej dla wszystkich oraz rozwoju lokalnej gospodarki;
45. zachęca Państwa Członkowskie aby, w ramach własnych krajowych polityk imigracyjnych, podpisywały dwustronne porozumienia z krajami będącymi największymi źródłami emigracji w celu zaspokojenia europejskiego zapotrzebowania na siłę roboczą lub otwarcia nowych, legalnych kanałów migracji w celu ulepszenia organizacji procesu migracyjnego i jego większej przejrzystości oraz w celu wspierania relacji z państwami trzecimi w ramach bliskiego partnerstwa; podkreśla również, że zawarcie porozumień dwustronnych z krajami pochodzenia w sprawie zarządzania strumieniem migracji pozwala ustanowić prawdziwe partnerstwo z tymi krajami w celu wspólnej walki przeciwko nielegalnej imigracji i przemytowi ludzi, szczególnie w odniesieniu do grup najbardziej podatnych, jak kobiety i dzieci;
46. zachęca Państwa Członkowskie do zainicjowania debaty w sprawie wspomnianej wyżej Zielonej Księgi i do systematycznego informowania Komisji o wdrażaniu krajowych polityk w zakresie imigracji;
47. podkreśla, że integracja imigrantów stanowi kluczową kwestię i apeluje o wszechstronne środki mające na celu zapewnienie włączenia do rynku pracy oraz zapewnienie praw społecznych, ekonomicznych i politycznych, które są równie ważne dla osiągnięcia lizbońskich celów wzrostu i konkurencyjności;
48. zauważa, że poszczególne Państwa Członkowskie są odpowiedzialne za integrację i że oznacza to prawa i obowiązki zarówno po stronie społeczeństwa przyjmującego, jak i imigrantów; wzywa Państwa Członkowskie do skoordynowania swoich polityk krajowych za pomocą otwartej metody koordynacyjnej i w oparciu o wspólne podstawowe zasady przyjęte ostatnio przez Radę;

49. podkreśla, że koordynacja polityk krajowych nie może zastąpić europejskiej polityki integracji; wzywa Państwa Członkowskie do określenia minimalnych kryteriów utworzenia takiej polityki;
50. podkreśla, że ważne jest zachęcanie do nauki języka kraju przyjmującego, organizowanie kursów wychowania obywatelskiego, programów szkoleniowych z zakresu m.in. równości kobiet i mężczyzn oraz wzmocnienie integracji przez pracę, podejmowanie działań mających na celu walkę z tworzeniem gett i polityczne uczestnictwo w wyborach lokalnych; udziela poparcia stosowanym przez niektóre Państwa Członkowskie programom wprowadzającym, zakładającym wzajemne zobowiązanie krajów przyjmujących i imigrantów, zwłaszcza przybywających po raz pierwszy; pragnie zachęcić imigrantów do szanowania wartości podstawowych Unii przez symboliczną deklarację; zachęca Państwa Członkowskie do większego zaangażowania zintegrowanych imigrantów w swoją politykę integracyjną, poprzez wspieranie dialogu pomiędzy imigrantami i mieszkańcami;
51. uważa, że aktywna polityka integracji obywateli państw trzecich legalnie przebywających w Unii powinna, między innymi: ustanowić jasne przepisy określające status prawny rezydentów i gwarantujące im prawo do dobrych praktyk administracyjnych; zezwalać na legalną integrację na rynku pracy; wymagać od obywateli państw trzecich uczestniczenia w kursach języka/ów państwowych organizowanych przez przyjmujące Państwo Członkowskie, umożliwiać im dostęp do edukacji i zapewniać uznawanie kwalifikacji, zapewniać dostęp do opieki społecznej i służby zdrowia, dążyć do zaoferowania godziwych warunków życia na terenach miejskich i innych, zapewnić uczestnictwo imigrantów w życiu społecznym, kulturalnym i politycznym;
52. wzywa Państwa Członkowskie i instytucje UE do wspierania udziału obywateli innych krajów, nie posiadających prawa do głosowania, lecz legalnie przebywających w UE, w życiu publicznym i politycznym, zwłaszcza poprzez zapewnienie odpowiednich mechanizmów konsultacji i reprezentacji; wzywa wszystkie Państwa Członkowskie do ratyfikowania Europejskiej Konwencji o uczestnictwie cudzoziemców w życiu publicznym na szczeblu lokalnym;
53. zwraca się z usilną prośbą do wszystkich Państw Członkowskich UE o ratyfikowanie Konwencji ONZ o Ochronie Praw Wszystkich Pracowników-Migrantów i Członków ich Rodzin;
54. uważa, że walka z dyskryminacją, rasizmem i ksenofobią jest podstawowym elementem składowym polityki integracyjnej; zachęca Państwa Członkowskie do podjęcia kroków mających na celu szerzenie pośród obywateli Europy kultury pozytywnego przyjęcia, integracji i włączenia społecznego w celu budowania społeczeństwa wielokulturowego i unikania wszelkich politycznych i instytucjonalnych środków mających tendencję do łamania zasad przyjęcia i „nieodrzućcia” oraz do transpozycji w jak najkrótszym terminie dwóch odnoszących się do tej kwestii dyrektyw i przyjmuje z zadowoleniem inicjatywę prezydencji Rady w sprawie wznowienia projektu decyzji ramowej dotyczącej walki z rasizmem i ksenofobią; wzywa Parlament Europejski do ponownych konsultacji w sprawie tej decyzji ramowej, po przeprowadzeniu aktualnych dyskusji przez Radę;
55. wyraża głębokie zaniepokojenie wzrostem liczby przypadków honorowych zabójstw, prześladowań i poważnych przypadków łamania praw imigrantek wynikającym z fanatyzmu religijnego i nieludzkich obyczajów i wzywa Komisję i Radę do zajęcia się tymi kwestiami z większą surowością i zapewnienia zagrożonym kobietom ochrony;

56. wzywa Państwa Członkowskie do zawierania porozumień z krajami pochodzenia imigrantów w celu przeniesienia nabytych przez nich praw z zakresu ubezpieczeń społecznych;
57. wyraża przekonanie, że wspólnota międzynarodowa nie uświadomiła sobie jeszcze, jaki potencjał stanowią przekazy pieniężne imigrantów do ich kraju pochodzenia dla wspierania ich polityk rozwoju i zwraca się do Komisji o zaproponowanie konkretnych kroków mających na celu ułatwienie dobrowolnych transferów części zarobków imigrantów do ich kraju pochodzenia, przy minimalnych kosztach, zgodnie z zaleceniami wspomnianej wyżej Zielonej Księgi;
58. wzywa Radę do przyjęcia bardziej proaktywnej postawy w celu opracowania, na bazie tych propozycji, skutecznej europejskiej polityki imigracyjnej, będącej w stanie sprostać wyzwaniom, z którymi musi się zmierzyć Unia;
59. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządów i parlamentom Państw Członkowskich.